

Prvi dan tedna so šle žene navsezgodaj h grobu. S seboj so nesle dišave, ki so jih pripravile. Kamen so našle odvaljen od groba in stopile so noter, a telesa Gospoda Jezusa niso našle. Ko so bile zaradi tega zbegane, sta nenadoma stopila k njim dva moža v sijočih oblačilih. Prestrašile so se in povesele obraz k tлом. Ona dva pa sta jim rekla: »Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je bil obujen. Spomnite se, kako vam je govoril, ko je bil še v Galileji: »Sin človekov mora biti izročen v roke grešnih ljudi, biti mora križan in tretji dan vstati.« Tedaj so se spomnile njegovih besed. Vrnile so se od groba in vse to sporočile enajsterim in vsem drugim.

(Lk 24,1-19)

Drage Frančiškove sestre in bratje, pred nami je Velika noč. Čas, ko je Jezus, naš odrešenik, premagal smrt. Vsak dan se srečujemo z najrazličnejšimi preprekami, ki so nam postavljene na pot. Nekatere so na videz celo nepremagljive in se jih niti ne poskušamo lotiti oz. ne vidimo izhoda iz teme. Pa vendar, drage sestre in bratje, ne smemo obupati, dobri Bog nam je poslal Odrešenika. S tem, ko se je Jezus daroval za nas, za naše odrešenje, nam je dokazal, da nas ima neizmerno rad in da z vero v Boga lahko premagamo tudi največje preizkušnje.

Delimo Jezusovo brezpogojno ljubezen, bodimo njegovi apostoli, naj Ga preko nas in naših dejanj spoznajo tudi drugi in ne pozabimo: ljubezen do ljudi je ljubezen do Boga.

Veselo Alelujo!

za pokrajinski svet Mb br. Jože Kozel